

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen EE

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 9. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee-txt-shoot-idadd0ae6b-abd4-4e2b-accd-40dafc243404.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Deri er vor Tids Lyrik forskjellig fra Middelalderens – at medens i vor Tid den tilfældige Individualitet voltigerer i sin egen Tilfældighed, hvorfor ogsaa den Enes Lyrik er^a uforstaaelig for den Anden; i Middelalderen derimod har Lyriken en heel Objektivitet for sig, det er ikke Individet, det er Mennesket (Adam ☩: Mskheden) ethvert Træk er verdenshistorisk, dette Ord forstaaet i ideel Forstand.–

a Inden for en relativ Modsætning til en Skyllevands Mangfoldighed og Tallerken-Overfladiskhed er denne storkeagtige Fordybelse i en Tommelidens Intethed ligesaa uforstaaelig for hinanden som Storkens Gjestebud var unydeligt for Ræven og omvendt. –

[b] Jeg har faaet en Sorg i mine Ungdoms Dage, der aldrig fra mig gaaer saalænge som jeg lever. Det er den største Sorg som nogen overgaaer, det er at elske den man ei kan faae.

Det er den største Sorg som Jorden den kan bære, det er at miste bort sin Hjertens Allerkjæreste, det er den største Sorg som Solen overgaaer, det er at elske den man ei kan naae.

Denne Vise kjøbte jeg for nogle Dage siden hos en af de simple Boghandlere, der tillige ere Bogbindere og som afhænde Triblers Enkes Forlags-Artikler. De to Versher ere klistrede fast ere i mine Tanker fortræffelige og netop et Exempel paa den anførte Objektivitet som det egl. Folkelige altid beholder, og besynderligt nok medens det i høieste Grad synes at gaae ud over det Individuelle, tiltaler det netop i største Maade de Msk, der have Individualitet, ligesom den Prædiken ikke bør være nogen spidsborgerlig Leilighedstale, men hell. ikke en Abstraktion; men have den ideale Individualitet for Øie. –d. 23 Martz 39.